

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1971

N:o 5—8

Innehåll: Nr 5. Landskapslag angående tillämpning av lagen om arbetsavtal.
Nr 6. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om socialhjälp i landskapet Åland.
Nr 7. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.
Nr 8. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Nr 5.

LANDSKAPSLAG

angående tillämpning av lagen om arbetsavtal.

Föredragen för Republikens President den 26 mars 1971.

Utfärdad i Mariehamn den 6 april 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

Lagen om arbetsavtal av den 30 april 1970 (FFS 320/70) skall äga tillämpning i landskapet Åland.

Sker framdeles ändring i sagda lag, skall de ändrade stadgandena gälla i landskapet

från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Genom denna lag upphäves landskapslagen den 10 januari 1969 angående tillämpning av lagen om arbetsavtal i landskapet Åland. (46/68).

Mariehamn, den 21 december 1970.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicesalman.

Valter Nordas
vicesalman.

¹⁾ Framst. nr 33/1970.
Lagutsk. bet. nr 7/1970—71.
St.utsk. bet. nr 10/1970—71.

Nr 6.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om socialhjälp i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 26 mars 1971.

Utfärdad i Mariehamn den 6 april 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut upphäves 4, 36, 41, 42, 45, 46, 47, 48 och 52 §§ ävensom 55 § 5 mom. och 58 § 2 mom. landskapslagen den 18 juli 1956 om socialhjälp i landskapet Åland (21/56) samt ändras 3, 7 och 8 §§, 24 § 1 mom., 25, 28, 29 och 30 §§, 31 § 1 mom., 37, 38, 40, 43, 44, 50, 54, 56, 57 och 59 §§, 60 § 1 mom. ävensom rubrikerna för kapitlen 4 och 5, varjämte till lagen fogas nya 30 a, 30 b och 56 a §§ samt till lagens 61 § ett nytt 2 mom. som följer.

3 §.

Envar är pliktig att försörja och taga vård om sig själv och, i den omfattning i äktenskapslagen (FFS 234/29), lagen om barn utom äktenskap (FFS 173/22) och lagen om adoptivbarn (FFS 208/25) är stadgat, även om make, sitt minderåriga barn och adoptivbarn.

Man, som vederbörligen förbundit sig eller genom domstols laga kraft vunna utslag ålagts att erlagga underhållsbidrag till barn utom äktenskap eller till dess moder, är skyldig att draga försorg om barnets underhåll och vård under den tid försörjningsplikten består, så ock om moderns underhåll och vård under högst fyra månader före och nio månader efter barnsborde, dock icke med högre belopp än det han förbundit sig eller ålagts att erlagga.

Med minderårigt barn avses i denna lag person som icke fyllt 18 år.

7 §.

Annan socialhjälp än anstaltsvård skall lämnas av den kommun, där den hjälpbehövande vistas.

Skyldig att lämna socialhjälp i form av anstaltsvård är den kommun, där den hjälpbehövande har i lagen om befolkningsböcker (FFS 141/69) avsedd hemort, och, om

denne icke har sådan hemort i Finland, den kommun där han vistas.

Är hjälpbehövandes behov av anstaltsvård så brådskande, att den kommun, där vårdtagaren har sin i 2 mom. avsedda hemort, icke är i tillfälle att ordna sådan vård eller kan den hjälpbehövandes ifrågavarande hemort icke omedelbart utrönas, skall den kommun, där den hjälpbehövande härvid vistas, lämna socialhjälp i form av anstaltsvård, tills vederbörande kommun kan ordna behörig vård.

Uppstår meningsskiljaktighet om på vilken kommun det ankommer att lämna socialhjälp, avgöres saken på socialnämndens eller den hjälpsökandes framställning av länsstyrelsen i det län, där vårdtagarens vistelsekommun är belägen. Ärendet skall i länsstyrelsen behandlas i brådskande ordning.

8 §.

Den som är i behov av socialvård må anmäla därom hos vederbörande socialnämnd, ordföranden eller annan medlem i nämnden eller den tjänsteinnehavare som har till uppgift att mottaga dylika anmälningar. Anmälan må för hjälpbehövandes räkning göras även av annan.

Erhåller medlem eller adjungerad medlem av socialnämnden, tjänsteinnehavare eller arbetstagare vid socialnämnden, hälsovårdsnämnden underlydande tjänsteinnehavare, läkare, lärare, tjänsteinnehavare i församling eller vid register eller polismyndighet vetskap om, att person som vistas i kommunen är i behov av socialhjälp, skall han därom underrätta socialnämnden.

24 §.

Kommun skall i mån av behov för nedan i 25 § avsedda vårdtagare ha en arbetsinrättning eller andel i sådan.

¹⁾ Framst. nr 29/1970.

Lagutsk. bet. nr 6/1970—71.

St.utsk. bet. nr 16/1970—71.

25 §.

Person i behov av anstaltsvård må, om det icke anses möjligt eller lämpligt att placera eller hålla honom i kommunalhem eller annan i 18 § avsedd vårdanstalt, intagas i arbetsinrättning, om honom där kan beredas ändamålsenlig vård. Den som är i behov av specialvård må likväl icke intagas eller hållas i arbetsinrättning.

Om vårdtagares placering i arbetsinrättning besluter socialnämnden, ifall vederbörande skriftligen lämnat sitt samtycke till att bli intagen i sådan inrättning. Även mot sin vilja må vårdtagare placeras i arbetsinrättning, om det är nödvändigt till förhindrande av en för hans hälsa farlig utveckling eller för att han är farlig och icke kan anpassa sig till vården i annan anstalt. Om hans placering i arbetsinrättning besluter härvid länsstyrelsen på framställning av socialnämnden, sedan vederbörande beretts tillfälle att bli hörd i saken.

Den som samtyckt till att bli intagen i arbetsinrättning må under en tid av en månad kvarhållas där även mot sin senare uttryckta vilja. Längre tid må understödstagare hållas i arbetsinrättning endast med sitt samtycke, dock högst så länge vårdbehovet består.

Den som med stöd av länsstyrelsens beslut intagits i arbetsinrättning må kvarhållas där sammanlagt en tid av högst sex månader i en eller flera repriser. Beslut om utskrivning från arbetsinrättning fattas före sagda tids utgång av inrättningens direktion på framställning av föreståndaren, sedan socialnämnden hörts i saken. Om återinsättande av understödstagare i arbetsinrättning besluter socialnämnden.

4 kap.

Ersättning för socialhjälp.

28 §.

Hos socialhjälpstagare eller hos gentemot denne försörjningspliktig må ersättning för kostnaderna för lämnad socialhjälp icke indrivivas, såvida icke i detta kapitel annorlunda stadgas.

29 §.

Då socialnämnd fattar beslut om att bevilja i 1 eller 2 § avsedd socialhjälp, må den

samtidigt bestämma, att kostnaderna för socialhjälp eller någon del av dem skall ersättas:

1) av socialhjälpstagaren, om han har inkomster eller andra tillgångar eller äger rätt till förmån, som tryggar hans utkomst, men dessa tillgångar eller förmåner icke stå till hans förfogande eller av annat skäl icke kunna användas av honom då socialhjälp lämnas;

2) av socialhjälpstagaren eller av gentemot denne försörjningspliktig, om behovet av socialhjälp förorsakats av att hjälptagaren eller den försörjningspliktige uppsätligen försummat sin försörjningsplikt som han hade kunnat fullgöra; samt

3) av socialhjälpstagaren, om socialhjälp lämnats till följd av deltagande i strejk, likväl endast i fråga om socialhjälp som erlagts åt den som själv deltagit i strejken.

30 §.

Har det, sedan socialhjälp lämnats, framgått att beviljandet därav grundat sig på vilseledande uppgifter av den som fått hjälpen, av dennes make eller barn eller av gentemot dem försörjningspliktig må socialnämnden av den som fått hjälpen eller av gentemot denne försörjningspliktig kräva ersättning för av hjälpen förorsakade kostnader.

30 a §.

Förutsättning för indrivning av ersättning som avses i 29 och 30 §§ är, att den ersättningsskyldige, då beslut i saken fattas, har eller äger rätt att senare erhålla sådan inkomst eller förmögenhet, ur vilken ersättningen kan indrivivas utan äventyrande av den ersättningsskyldiges utkomst eller sådan persons försörjning och vård, varom den ersättningsskyldige enligt 3 § är pliktig att draga försorg.

Socialnämnden må likväl avstå från att indriva ersättning för av densamma lämnad socialhjälp, om skäl därtill anses föreligga.

30 b §.

Under ersättningsskyldigs livstid må ej hans bostad, erforderligt bostadslösöre eller nödiga arbetsredskap mot hans vilja användas för bestridande av kostnaderna för socialhjälp eller ersättande av kostnaderna härför.

Ersättning för socialhjäpskostnader må icke ens efter den ersättningskyldiges död uttagas ur i 1 mom. avsedd egendom, om denna anses nödvändig för sådan persons utkomst, om vars försörjning och vård den ersättningskyldige enligt 3 § var pliktig att draga försorg.

31 §.

I ersättning för lämnad socialhjälp må med stöd av 29 och 30 §§ indrivnas högst det belopp, vartill de kostnader kommunen haft för hjälpen skäligen kunna uppskattas.

37 §.

Socialhjälp anses lämnad, då hjälptagaren blivit delaktig därav.

Ha flera blivit delaktiga av samma socialhjälp, anses denna fördela sig mellan dem enligt huvudtal, såframt ej omständigheterna annat visa.

38 §.

Ansökan om i 29 och 30 §§ avsedd ersättning skall göras hos länsstyrelsen. Till ansökan skola fogas i 9 § 1 mom. avsedd redogörelse, utdrag ur i 9 § 3 mom. avsett protokoll samt utredning om socialhjälpens art, kostnaderna därför och andra nödigbefunna omständigheter.

Yrkande om ersättning för socialhjälp skall i fall som avses i 29 § anhängiggöras inom tre år från det socialhjälp lämnades eller, om kostnaderna därför icke under saggda tid kunnat utredas, inom kalenderåret efter det då kostnaderna erlades, vid äventyr att rätten till ersättning är förverkad i fråga om den socialhjälp, som den ersättningskyldige icke samtyckt till att ersätta. I övriga fall skall iakttagas vad allmänt gäller om preskription av fordran.

40 §.

För kostnaderna för given anstaltsvård och för sändande av understödstagare till hemkommunen äger vederbörandes vistelsekommun rätt att erhålla ersättning av den kommun, som det enligt 7 § 2 mom. skulle ha ålegat att lämna socialhjälp. Av synnerligen vägande skäl må beloppet av ersättningen likväl skäligen jämkas.

Förutsättning för att kommun skall erhålla i 1 mom. avsedd ersättning är, att den socialnämnd, som lämnat socialhjälp, ofördröjligen och senast den sextionde dagen från det beslutet om lämnande av anstaltsvård fattades skriftligen meddelat sina åtgärder till den socialnämnd, på vilken det enligt 7 § 2 mom. skulle ha ankommit att lämna hjälpen. Göres ej meddelande inom nämnda tid, går kommunen förlustig sin rätt att erhålla ersättning för socialhjälp, som den lämnat innan meddelandet gjordes. Har sådant meddelande befordrats med posten anses socialnämnden, om ej annat visas, ha gjort det den sjunde dagen från det meddelandet postades under nämndens adress.

I 1 mom. avsedda ersättningsärenden avgöras av länsstyrelsen i det län, där den kommun som lämnat socialhjälp är belägen.

5 kap.

Landskapets andel.

43 §.

Landskapet deltagar i enlighet med vad nedan stadgas, i bestridandet av de utgifter för socialhjälp och barnskydd, som kommunerna årligen ha att svara för.

44 §.

Såsom i 43 § avsedd landskapsandel erlägger landskapsstyrelsen till kommunerna för varje kalenderår före utgången av följande år sammanlagt en så stor del av de nettoutgifter landskapets kommuner året före ovan avsett kalenderår haft för socialhjälp och barnskydd, som vid tillämpning av bestämmelserna i 44 § lagen angående ändring av lagen om socialhjälp (FSS 275/70) skulle tillfalla dem.

I 1 mom. avsett totalbelopp av landskapets andel fördelas mellan kommunerna på basen av deras ekonomiska bärkraft och invånarantal i enlighet med till vilken i lagen om bärkraftsklassificering av kommunerna (FFS 665/67) avsedd bärkraftsklass kommun hör i början av det kalenderår, för vilket landskapets andel erlägges, samt med begagnande av proportionstal, som fås genom multiplicering av kommuns invånarantal i respektive bärkraftsklass med följande tal:

I klass	1	med talet	3,7
" "	2	" "	3,4
" "	3	" "	3,1
" "	4	" "	2,8
" "	5	" "	2,5
" "	6	" "	2,2
" "	7	" "	1,9
" "	8	" "	1,6
" "	9	" "	1,3
" "	10	" "	1,0

Kommun tillkommande landskapsandelsbelopp erlägges utan ansökan.

50 §.

Socialnämnd må vid behov utan särskilt bemyndigande företräda sådan vårdtagare, som med sannolikhet under minst tre månader uppbär fortlöpande socialhjälp, samt även skrida till andra för bevakande av hans rätt och intressen nödiga åtgärder, om risk föreligger för att hans angelägenheter icke eljest bli behörigen skötta. Innan sådan representationsrätt utövas eller annan åtgärd vidtages, skall vårdtagaren beredas tillfälle att bli hörd och honom tillika meddelas, vilka åtgärder nämnden har för avsikt att vidtaga för hans räkning.

Om i 1 mom. avsedd person eller annan, som åtnjuter socialhjälp, på basen av läkarintyg eller eljest anses böra bli ställd under förmyndarskap eller anses han vara i behov av förmyndare eller god man för skötelsen av hans egendom eller bevakande av hans rätt och intressen eller av annan orsak, skall socialnämnden ofördröjligen göra anmälan därom till vederbörande förmyndarnämnd i och för förordnande av förmyndare eller god man. Samtidigt må socialnämnden framställa förslag om lämplig person för uppdraget.

54 §.

Bryter vårdtagare i kommunalhem eller i annan i 18 § avsedd vårdanstalt mot föreskrifterna i reglementet för anstalten eller eljest mot ordningen i anstalten, skall föreståndaren genom råd och samtal försöka återkalla honom till ordningen. Utgör vårdtagares beteende fara för honom själv eller för andra i anstalten eller förorsakar han där allvarlig störning, äger föreståndaren rätt att, i enlighet med vad i reglementet för anstalten närmare föreskrives, hålla honom isolerad högst ett dygn.

Fortfar vårdtagare, oaktat i 1 mom. avsedda åtgärder, att bryta mot ordningen i anstalten eller är han eljest oförmögen att anpassa sig till vården i anstalten, må socialnämnden på framställning av anstaltens direktions beslut om hans avlägsnande ur anstalten, varvid vården av honom bör ordnas på i 25 § avsett eller annat ändamålsenligt sätt.

56 §.

I beslut, som kommunalhems eller annan i 18 § avsedd vårdanstalts eller arbetsinrättningens föreståndare eller direktions fattat i disciplinärt ärende eller i ärende angående i arbetsinrättning intagen persons lön eller permission, må ändring icke sökas. Ej heller må ändring sökas i socialnämndens beslut i disciplinärt ärende.

Länsstyrelses beslut angående lämnande eller förvägrande av socialhjälp, formen därför eller dess belopp må icke överklagas genom besvär.

I landskapsstyrelsens beslut i ärende som avses i 27 § samt i 44 och 59 §§ må ändring icke sökas medelst besvär.

56 a §.

Hos högsta förvaltningsdomstolen må besvär ej anföras över länsstyrelses beslut i ärende som avses i 40 §, såframt icke vederbörande meddelas nedan i denna paragraf stadgat besvärstillstånd.

Besvärstillstånd sökes hos högsta förvaltningsdomstolen.

Tillstånd må beviljas endast om det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för enhetlig rättspraxis är av vikt, att målet drages under högsta förvaltningsdomstolens prövning.

57 §.

Anföras besvär över länsstyrelses beslut hos högsta förvaltningsdomstolen, må besvärshandlingarna jämte bilagor jämväl tillställas länsstyrelsen för vidarebefordran till högsta förvaltningsdomstolen.

Angående i 56 a § avsett besvärstillstånd gäller vad därom är stadgat i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (FFS 154/50). Då tillstånd att anföras besvär över länsstyrelses beslut sökes, får tillståndsansökningen tillställas även länsstyrelsen.

59 §.

Privata och av församlingar upprätthållna åldersdomshem och med dem jämförliga anstalter stå under landskapsstyrelsens och de för socialvården tillsatta inspektionsmyndigheternas tillsyn. För plan angående grundande eller ändring av anstalt samt för ritningar och reglemente skall, innan anstaltens verksamhet begynner, landskapsstyrelsens godkännande utverkas.

I 1 mom. avsedd anstalt må icke tagas i bruk, förrän distriktsinspektören för socialvården godkänt den för dess ändamål, och om inledandet av verksamheten skall inom en månad därefter anmälan göras hos socialnämnden i den kommun, där anstalten är belägen.

Ha beträffande anstalts byggnader eller i dess verksamhet missförhållanden observerats, som utgöra hinder för anstaltens ändamålsenliga verksamhet, och ha dessa icke avhjälpes inom föreskriven tid, äger landskapsstyrelsen rätt att förordna, att anstalten skall hållas stängd tills missförhållandena avhjälpes.

60 §.

I anläggningskostnaderna för sådan arbetsinrättning som av social- och hälsovårdsministeriet prövas av behovet påkallad och vars anläggningsplan godkänts av socialstyrelsen, deltagar landskapet med hälften av de nödiga, verkliga kostnaderna. Närmare föreskrifter om statsunderstödet utfärdas genom förordning.

61 §.

Till kommun erlägges av landskapets ordinarie medel och i enlighet med grunder, som fastställas av landskapsstyrelsen, minst hälften av kostnaderna för socialhjälp som lämnats personer, tillhörande zigenarbefolkningen. Föreskrifter om hur ersättning sökes

Mariehamn, den 21 december 1970.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

och utbetalas meddelas vid behov av landskapsstyrelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1971.

På fattigvård, som givits år 1956 eller däröfverinnan, och på socialhjälp, som lämnats före denna lags ikraftträdande, tillämpas tidigare gällande stadganden, likväl så, att ersättning för socialhjälpkostnader icke längre kan bestämmas att utgå i form av arbete i arbetsinrättning och att denna lags 30 b §, då lagen träder i kraft, blir tillämplig även i dessa ärenden samt att till kommun icke längre för år 1970 erlägges sådant landskapsbidrag, som avses i 43 och 45—48 §§ landskapslagen om socialhjälp, i den lydelse dessa lagrum hade före denna lags ikraftträdande.

Vid tillämpningen av lagen om tryggande av underhållsbidrag åt barn i vissa fall (FFS 432/65) iakttages likväl vad i 40, 41 och 42 §§ samt 55 § 5 mom. landskapslagen om socialhjälp, i den lydelse dessa lagrum hade före denna lags ikraftträdande, är stadgat om betalning av underhållsbidrag genom arbete och om hållande av försörjningspliktig i arbetsanstalt samt om hans rättigheter och skyldigheter där.

I 44 § avsedd landskapsandel erlägges till kommunerna första gången för år 1970.

Stadgandet i 61 § 2 mom. tillämpas från och med den 1 januari 1971.

Den som vid denna lags ikraftträdande åtnjuter socialhjälp i form av vård i anstalt för sinnessjuka, befrias från socialnämndens förmynderskap i enlighet med vad därom i riket är stadgat. Angående förmynderskapets upphörande skall socialnämnden utan dröjsmål göra anmälan till vederbörande domstol och förmyndarnämnd. Anmälan till domstolen må på landet även göras till häradshövdingen och i stad till rådstuvurättens arkiv.

Angående frigivning av den som vid denna lags ikraftträdande är intagen i arbetsinrättning gäller vad därom är stadgat i riket.

Nr 7.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 26 mars 1971.

Utfärdad i Mariehamn den 6 april 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut ändras 4 § 2 mom., 8 § 1 mom., 38 § 3 mom. och 40 § 1 mom. landskapslagen den 16 oktober 1958 om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland (24/58), av dessa 8 § 1 mom. sådant det delvis ändrat lyder i landskapslagen den 16 april 1970 (5/70), 38 § 3 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 16 april 1970 och 40 § 1 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 4 april 1968 (16/68) samt fogas till 38 § nya 4 och 5 mom. och till 39 § ett nytt 2 mom. som följer:

4 §.

Såsom ålderstilläggsår räknas den tid tjänsteinnehavare efter fyllda 20 år innehaft tjänst såsom huvudsyssla inom folkskolväsendet eller eljest haft sådan anställning inom folkskolväsendet, som bör anses såsom huvudsyssla. Likaså får han räkna sig till godo den tid han under krigstillstånd fullgjort militärtjänst, dock med undantag av den regelmässiga tiden för fullgörande av värnplikt, så ock den tid han varit uppförd på indragningsstat på grund av tjänst inom folkskolväsendet.

8 §.

Innehavare av lärartjänst som handhar skolföreståndarens uppgifter tillkommer i årligt föreståndararvode ett belopp som i den egentliga folkskolan motsvarar en och en halv gång lärare i högre folkskola tillkommande arvode för veckoövertimme samt i fristående medborgarskola och hjälpskola en och en halv gång vid dessa skolor utgående arvode för veckoövertimme samt dessutom för varje annan lärare i skolan med tjänsten som huvudsyssla en fjärdedel

av beloppet av förenämnda veckoövertimsarvode, likväl sammanlagt högst så mycket som i skolan erlagges till lärare för sex veckoövertimmar. Den innehavare av lärartjänst som handhar föreståndarens uppgifter i mellanskola uppbär föreståndararvode enligt samma grunder som rektor för statlig mellanskola.

38 §.

Vikarie tillkommer, om ej annat avtalats med stöd av 13 § 1 mom., samma avlöning som interimistisk handhavare av tjänst enligt 1 mom. är berättigad till, likväl icke avlöning enligt 3 § 2 mom., om han icke äger rätt därtill på grund av sin egen tjänst. Avlöning för tiden för avbrott i tjänstgöring utgår enligt i 10 och 11 §§ stadgade grunder dock endast till vikarie som varit anställd inom folkskolväsendet med tjänsten som huvudsyssla minst sex månader omedelbart före avbrottet och i en följd för högst 180 dagar, såframt ej vikarien varit anställd inom folkskolväsendet med tjänsten som huvudsyssla minst tre år omedelbart före avbrottet i tjänstgöringen eller sjukdom som drabbat honom är en följd av ett i tjänsteutövningen inträffat olycksfall eller i tjänsteutövningen ådragen yrkessjukdom eller av våld mot honom med anledning av tjänsteutövningen. Avlöning till vikarie erlagges månatligen i efterskott. Angående vikaries naturaförmåner stadgas genom landskapsförordning.

Vid uträkningen av i 3 mom. avsedd sex månaders tjänstgöringstid anses vikaries anställningsförhållande, som upphört när arbetstiden för termen utgått eller under därpå följande lovtid, ha bestått i en följd, om det åter begynt vid arbetstidens början

¹⁾ Framst. nr 26/1970.
Lagutsk. bet. nr 5/1970—71.
St.utsk. bet. nr 8/1970—71.

närmast följande termin i samma eller annan folkskola.

Interimistisk innehavare av tjänst eller vikarie som icke, medan tjänsteförhållandet varat, under skolans lovtider på vardagar erhållit en och en halv lovdag för varje antal av 30 dagar av den tid tjänsteförhållandet varat, tillkommer för de uteblivna lovdagarna en ersättning som motsvarar den egentliga avlöningen jämte dyrorts- och fjärrortstillägg, varvid del av dag räknas som hel dag.

39 §.

Angående rätt för timlärare med tjänsten som huvudsyssla till fjärrortstillägg och befrielse från handhavandet av åligganden vid havandeskap och barnsbörd samt till arvode vid avbrott i tjänstgöringen gäller i tillämpliga delar vad om timlärare i statens läroanstalter är stadgat eller föreskrivet.

Mariehamn, den 21 december 1970.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

40 §.

Den med lärartjänst förenade undervisningsskyldigheten per vecka är:

- 1) för lärare vid lägre folkskola, lärare vid hjälpskola, lärare i observationsklass, specialskola och -klass samt för lärare i annat språk än svenska, som tjänstgör på två eller flera undervisningsställen och är gemensam för skolorna, 24 timmar;
- 2) för lärare vid medborgarskola samt för lärare i annat språk än svenska ävensom för lektor i mellanskola 26 timmar;
- 3) för speciallärare 28 timmar; samt
- 4) för lärare i högre folkskola 30 timmar.

Denna lag tillämpas från den 1 augusti 1970, likväl så, att stadgandet i 4 § 2 mom. tillämpas från och med den 1 januari 1970 i fråga om åldersgränsen 20 år.

Nr 8.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 26 mars 1971.

Utfärdad i Mariehamn den 6 april 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut fogas till 7 § landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56), sådan den lyder i landskapslagen den 2 november 1966 (51/66), en ny 16) punkt såsom följer:

lag för någon prestation eller bör betraktas som i lagen om förskottsuppbörd avsedd lön eller utfallit vid vadhållning, som med vederbörligt tillstånd anordnats på tävlingsplatsen i samband med hästtävling.

7 §.

Såsom skattbar inkomst anses icke:

— — — — —
 16) vinst, som erhållits vid i Finland anordnade lotterier eller utlottningar av premieobligationer eller vinst som erhållits vid vadhållning, som med vederbörligt tillstånd anordnats i samband med inhemska idrotts- eller djurtävlingar, ej heller pris eller under annan benämning erhållen vinst, som utfallit vid annan i Finland offentligt anordnad dragning, gissningstävlan, vadhållning eller annat därmed jämförligt förfarande, som delvis eller helt beror av slumpen, förutom då sådan vinst kan anses utgöra skäligen veder-

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år 1971, likväl så, att tidigare lag fortfarande tillämpas på vinst som erlægges på grund av dragning i penninglotteri, förrättad före den 1 januari 1971, eller i sådant annat lotteri till vars föranstaltande tillstånd beviljats, eller, om särskilt tillstånd icke erfordrats, i vilket dragningen försiggått före sagda dag, ävensom på pris eller under annan benämning utfallande vinst, som erlægges på obligationslån, vilket emitterats före den 1 januari 1971, eller vid sådan vadhållning eller i 1 § 2 mom. lotteriskattelagen (FFS 259/70) avsett förfarande som anordnats före sistnämnda dag.

Mariehamn, den 21 december 1970.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
 talman.

Eliel Persson
 vicetalman.

Valter Nordas
 vicetalman.

¹⁾ Framst. nr 36/1970.
 Lag- o. ek. utsk. bet. nr 3/1970—71.
 St. utsk. bet. nr 13/1970—71.

